

Bevilling af ca. 4,000 \$ skulde være istand til at drive disse Statsieendomme? Jeg ser ikke rettere, end at man nødvendigvis hurtigst mulig maatte søge dem realiserede, uden Hensyn til hvad Tab det medførte for Statskassen, og dette vilde efter min Mening være usforvarligt. Det vilde være usforvarligt af Hensyn til de Værdier, der allerede stikke i disse Eiendomme, til den næsten fuldstændige Mangel paa Kjøbere til Eiendommene paa St. Croix og endvidere af Hensyn til den store Sandsynlighed for Fremgang i Eiendommens Værdi, da disse Eiendomme jo ligge tæt ved Fællessukkerfogeriets Stationer, ikke at tale om, at man maatte opgive Fyldestgjævelsen af de andre Formaal, som man kunde søge opnaaet gennem Statseie af Jord paa St. Croix. Altsaa, den umiddelbare Følge af, at Summen begrænses, vil være, at disse Statsieendomme strax maa sælges. Henvisningen til at faae Overstridelsen bevilget senere paa en Tillægsbevilling kan neppe være tilstrækkelig for en Minister til at tage Risikoen for det Tilfælde, at en saadan Bevilling ikke blev given, naar Overstridelsen følger umiddelbart efter, at Summen fra at være kalkulatorisk gaar over til at blive fast. Derfor denne Bestemmelse fik Plads paa Finantsloven, vilde det for mit Vedkommende have den umiddelbare Virkning, at disse Eiendomme strax bleve solgte uden Hensyn til hvad Pris der kan naas; Driften deraf for Statens Regning er umuliggjort; men det er ikke det Æmne; derved vil ogsaa i Fremtiden en Finantsminister være affaaeren fra den Udvei til at undgaa store umiddelbare Tab for Statskassen, naar Plantager, i hvilke Statskassen har spurte Tilgodehavende, komme til Tvangsauktion, uden at der bydes Noget for dem, eller uden at der bydes en Kjøbesum for dem, der paa nogen Maade kan dække Statskassens Tilgodehavende, da at kjøbe dem ved Auktionen. Jeg skal her minde om, at den ene og den største og den bedste af de Plantager, som Statskassen i dette Dieblis har, er bleven Statskassen tilslaaet ved offentlig Auktion for 15 Dollars, medens Staten, som jeg ikke husker feil, havde 52,000 Dollars staaende i den; med andre Ord, havde Finantsministeren ikke drifset sig til at søge dette store Tab undgaaet ved Kjøb af Plantagen, saa vilde disse 52,000 Dollars have været tabte for bestandig, hvorimod der gennem Kjøbet kan være Mulighed for at redde en Del deraf. Jeg skal iøvrigt ved denne Leilighed bemærke, at det jo jævnligt har været fremdraget her, at det kunde være noget tvivlsomt ialtsald, om man med Føie kunde anvende disse 16,000 Kr. ogsaa til at støtte Cieren af en Plantage for at undgaa selv at komme til at overtage den. Det er selvfølgelig Spørgsmaalet om Work & Rest, jeg sigter til. Med Hensyn hertil vil jeg kun bemærke, at den nye Guvernør i Vestindien allerede er instrueret om at bringe dette Forhold til at ophøre, men det er jo klart

not, at Udgiften for Statskassen ikke kan ventes væsentlig formindsket derigennem. Ophører man at støtte den nominelle Cier af Work & Rest, som i Børligheden kun er en lønnet Forvalter, kommer man til enten at abandonnere hele sit Tilgodehavende i Plantagen eller ogsaa til at overtage den selv for Statskassen. Det Sidste vilde utvivlsomt være det Fornuftigste; men saa bliver den ligeledes at drive umiddelbar for Statskassens Regning og neppe for et mindre Beløb end det, vi have kostet paa den anden. Jeg erkjender, at der kan være megen Tvivl, om et Forhold som dette bør bibeholdes gennem en Række af Aar, som det allerede har været Tilfældet, og det er min Mening, at dette Forhold bør bringes til at ophøre. Hvorvidt dette maatte kunne have nogen Indflydelse paa det ærede Thing's Formening om de 6 Bogstaver i Ordet „indtil“, skal jeg henstille. — Det ærede Udvalg har henledet Finantsministerens Opmærksomhed paa Fællessukkerfogeriet paa St. Croix, paa Driften af det m. m. Jeg kan forsitte det ærede Udvalg om, at Finantsministerens Opmærksomhed stadig har været henvendt paa dette Etablissement, i hvilket Statskassen jo i høj Grad er interesseret, men Myndigheden til at gribe ind i Forholdet vil, som det ærede Udvalg bekendt, savnes for Finantsministeren. Finantsministeren har ingen Myndighed til at kontrollere Driften af Fællessukkerfogeriet. Finantsministerens Opmærksomhed følger i den Grad Fællessukkerfogeriet, at man endogsaa fra Uge til Uge gjør sig bekendt med Resultaterne af Driften, og jeg kan glæde det ærede Thing med den Meddelelse, at Uge for Uge have Beretningerne for denne Kampagne lydt gunstigere. Det har hidtil vist sig, at Øften paa St. Croix, hvad Kvaliteten af Nørene angaar, er ganske fortrinlig, at der udvindes en højere Procent Sukker af Nørene end hidtil, ligesom ogsaa det Kvantum, der har været forarbejdet, har været betydeligt, som jeg ikke husker feil, en Million Pund Nør fra hver af de 5 Stationer om Ugen.

Derefter kommer jeg til Vædringsforslagene til § 24, hvor jeg selvfølgelig ikke behøver at opholde mig ved de Vædringsforslag, der ere stillede af mig og tiltraadte af Udvalget. Det er saaledes kun Vædringsforslagene under Nr. 159 og 160, som endnu staa tilbage for mig at omtale. Jeg vil gjerne give den ærede Ordsfører for Flertallet (Holstein-Ledreborg) Ret i, at det ikke var en Forudsætning, der var udtalt her i Thinget ved Vedtagelsen af Lovvæsenets Lønningslov ifjor, at Formindskelsen i Løn af Lovassistenten skulde erstatte ved et lige Løn af Medhjælperen. Jeg skal villig erkjende Nødværigheden af den ærede Ordsførers Bemærkninger i saa Henseende, og jeg skal ogsaa erkjende, at de Oplysninger, som ere givne i Anmærkningerne til Fi-